

[KACZORECZEK *sb m*

G pl kaczoreczk(o)w.

Sł stp, Cn brak.

Dem. od „kaczor”; tu hipokor.: Skoro iedno bu bu bu w bęben głośno trąci/ Aliści wfkok vbili kączoreczkow pięci. BielawMysł E3 (Linde błędnie: kaczorek).

ZZa